

f.eks. også hænge sammen med, at man går meget i detaljen, så en del af de opgaver, personalet i kommunerne skal løse, består i at fortælle, om man nu har gjort det rigtigt i henhold til de krav, der er stillet, i stedet for at gøre det rigtige. Det kan jo få økonomiske konsekvenser, for det kan betyde, at hvis kernen i velfærdsydelserne fortsat skal ligge på samme niveau, skal man ansætte mere arbejdskraft, fordi nogle af de medarbejdere, man har i forvejen, skal bruge deres tid på fortælle andre myndigheder og andre instanser, hvordan man nu har gjort.

Jeg vil gerne spørge finansministeren helt konkret: Er det sådan, at vi i fremtiden kan regne med, at i de aftaler, der bliver indgået mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, er det kommunerne under et, der skal overholde aftalerne, så man ikke går efter hver enkelt kommune?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige, at det altid er sådan, at det er kommunerne under et, der skal overholde en aftale.

Hvordan der skal etableres en mekanisme, hvis en aftale ikke overholdes, vil jeg gerne vente med at tage stilling til, til vi har haft drøftelserne med Kommunernes Landsforening, for det er jo nøjagtig det, vi skal tale om. Punkt 1: Hvordan skal mekanismen være? Punkt 2: Hvad skal effekten af en sådan mekanisme være? Beslutningen må vente, til vi har haft forhandlingerne med Kommunernes Landsforening, for der er jo to synspunkter, som begge kan være rigtige: Hvis en aftale skal overholdes under et, og noget går galt, skal der så neutraliseres under et, eller er det kun på de områder, hvor én kommune er skejdet ud, der skal neutraliseres?

Det vil være sådan i den kommunale verden, at nogle mener, det er uretfærdigt, hvis der gøres noget under et, mens andre mener, det er mest retfærdigt, at der gøres noget for alle under et. Vi hører begge synspunkter. Nogle kommuner siger: Vi har gjort det, vi skulle, og så er det urimeligt, at vi skal berøres af en mulig neutralisering, når de andre ikke har gjort det, de skulle. Andre siger det modsatte, så begge argumenter findes jo.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Af gode grunde kunne finansministeren jo ikke høre vores debat i formiddags om det kommu-

nale selvstyre, men det er min klare opfattelse – og jeg vil gerne høre, om det ikke også er finansministerens opfattelse – at ud fra kommunernes synsvinkel og i hvert fald ud fra KL's synsvinkel er det generelt sådan, at det er vigtigt, at man ikke går efter hver enkelt kommune, fordi det vil øge statens indblanding og styring af den enkelte kommunes økonomi.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Som jeg startede med at sige, går vi ind for rammestyring, og rammestyring betyder altid, at det er kommunerne under et, der skal leve op til et aftalegrundlag. Men hvad der i den sidste ende kommer ud af det, må man afvente, til forhandlingerne med Kommunernes Landsforening har fundet sted.

Yderligere tilføjede jeg, at i den kommunale hverdag er der argumenter, som går begge veje. Jeg har mødt borgmestre, der siger: Det vil være helt uretfærdigt, hvis man kommer med et indgreb over for os, for i vores kommune har vi gjort det, vi skal. Vi oplevede i forbindelse med spørgsmålet, om vi skulle give en hjælpende hånd i forbindelse med budgetterne for 2006, at begge argumenter kom frem, men regeringens intention er, at vi ønsker rammestyring og så lidt detaljstyring som overhovedet muligt, altså at kommunerne vurderes under et.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var jo rart at høre finansministeren bekræfte over for fru Pia Gjellerup, at det er regeringen, der dikterer rammen, og at man har lagt sig fast på, at den ikke må være over 0,5 pct. Uanset hvordan verden så ser ud, må stigningen i den offentlige vækst ikke være over 0,5 pct.; uanset om medicinudgifterne stiger, eller der bliver flere plejekrævende ældre osv., må væksten ikke være over 0,5 pct., og det er jo væsentligt at få det slået fast.

Jeg skal bare høre, om ikke finansministeren åbent og ærligt kan sige, at grunden til det er, at regeringen ønsker, at det private forbrug skal stige meget voldsomt. Her har man jo ikke den samme målsætning, tværtimod giver man skattelettelser osv., som får privatforbruget til at stige. Det er kun den offentlige vækst, regeringen ønsker kun skal være 0,5 pct., mens det private forbrug skal stige og stige og man faktisk synes, det er glædeligt, hvis folk går over til forsikringsordninger og brugerbetaling.